

2

35364

Res

35364-41

COBLAS

DE LA

MORT Y PASSIÓ

DE

JESU-CHRIST

NOSTRE SENYOR.

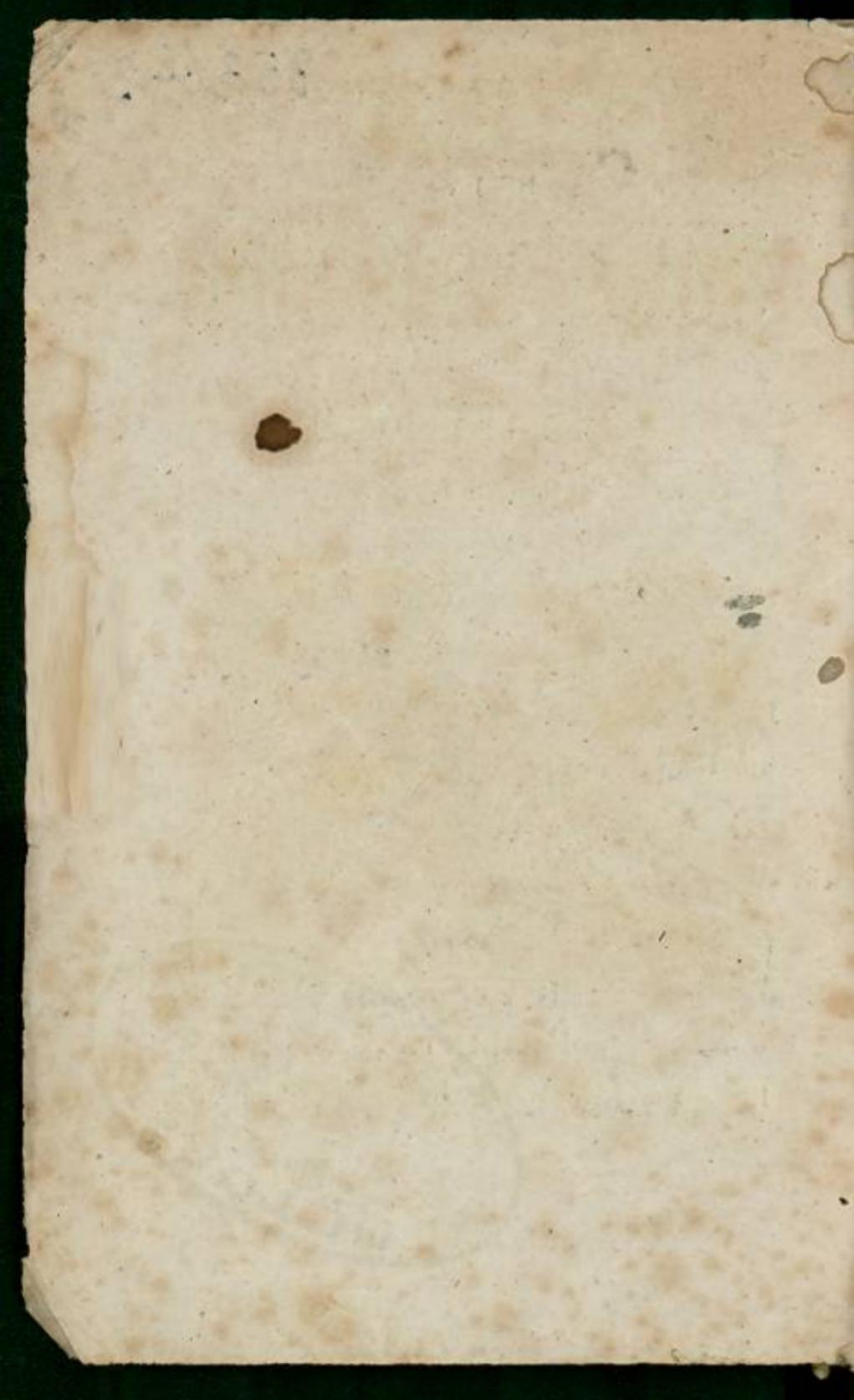

PERPINYA,

En Casa de J.-B. ALZINE, Impròssor y Edibressor.

1845.

COBLAS

DE LA MORT Y PASSIÓ

DE
JESU-CHRIST NOSTRE SENYOR.

JESU-CHRIST la Passió vostre
Tots la devem contemplar,
Y plorar com feu Sant Pere,
Quand sentí lo gall cantar.

Christians lo que'us diré
Traurem de la Passió,
Dels Apostols y Dexebles
De Jesus, Nostre Senyor,
Y de tota la contesta,
Que entre ells va passar,
Ploran com plorá Sant Pere,
Quand sentí lo gall cantar.

UN Dijous Sant de cap vespre ,
 Que per vos fonch decretat ,
 Deputáreu dos Dexebles
 Per anar á la ciutat ,
 Dient : trebaréu un home
 Ab un canter en la ma ,
 Seguiu-lo fins á la porta
 De hont veureu qu'entrará .

Los Dexebles humilment ,
 Fan lo quel'Mestrel's a dit ,
 Vanse en Jerusalém ,
 Per que Deu n'era servit .
 Allí entran en la vila ,
 Devant d'ells se demostrá
 Un home ab alegria ,
 Portant canter en la ma .

Direu al Senyor de casa
 Que jo vos hi h'enviat ,

Que'y vull celebrar la Pasqua,
 Pus lo tems es arribat;
 Demanaréu una taula ,
 Començau-la de parar ,
 Esta nit , los meus Dexebles ,
 Ab vosaltres vull sopar.

Quand Jesus fonch en la taula,
 En casa Simon Leprós ,
 Humilment li presentaren
 Lo menjar molt precios ;
 Diu Jesus estas paraulas :
 Comencem de contristar ,
 Ab gran desitg esperava
 D'arribar en est sopar.

Essent Jesus en la taula ,
 Segons escriu Sant Matheu ,
 Esta nit , los meus Dexebles ,
 Hu dels dotze me traireu ;

Fugiran prest las ovellas,
 Quand lo pastor pres será;
 Los soldats , tots á la una,
 Dexaran llur capitá.

Lo que á mi me trairá
 Posará la ma al meu plat,
 Y ell sen aportará
 Lo boci per mi servat;
 Y vindrá lo Fill del Home ,
 Puix así promes está ,
 Clarificat será l'home ,
 Deu clarificat està.

Mirau quanta amistad ,
 Portá Jesus al traydor ,
 Posant la ma junts al plat ,
 Qu'es voluntad del Senyor ;
 Miran sis' penediria ,
 Nol'volgué escandalizar ,

Perque portava la bolsa
Del vendor y del comprar.

Diu Sant Pere valerós ,
Senyor , may vos dexaré ;
Primer moriré per vos
Abans que no fugiré ;
Si algu se escandaliza ,
Escandalizat será ,
Que jol'ne perseguiria
Ab lo cultell en la ma .

Mira lo que te dich , Pere ,
Mira en esta santa nit ,
Antes que lo gall no cante ,
Jurarás que no m'has vist ;
Y todas las tuas obras ,
En mi vindras ignorar ,
Fins dir no coneixes l'home
Qu'es lligat en lo pilar .

Encara dich mes avant:

Mira Pere que faras,
 Antes que lo gall no cante,
 Tres voltas me negarás;
 Llavors lo beneyt Sant Pere
 Començá de contristar,
 Volgué entendrer lo misteri
 Qu'en taula se va obrar.

Esta paraula finida,
 Acabaren de sopar;
 Jesus pren la toyallola,
 La bassina en l'altre ma,
 Per mostrar-los la doctrina,
 Los peus los volgué rentar;
 Fins à los peus del vil Judas,
 Se va Christo inclinar.

Diu Sant Pere glorios,
 Senyor, vos n'om'rentareu:

Tu no rebras lo meu cos,
 Si jo not'rento los peus;
 Senyor, no los peus assolas,
 També mans me vull rentar:
 Lo que net está ja Pere,
 No te menester rentar.

Dexebles, tots sou molt nets
 De culpas y de pecats,
 Exceptat hu de vosaltres,
 Lo dexeble désditzat;
 Mira lo que te dich, Pere,
 Passa tot en veritat,
 Mes valdria que'n la terra
 Un home tal no fos nat.

May fa Jesus algun'obra
 Sino molt complidament,
 Van posar la tovallola
 Y ordená lo Sagrament;

Qui manjará la carn mia,
 Y la mia sang beurá,
 Si es mort cobrara vida,
 Si be viu no morirá.

Judas tambe combregá:
 Pero lo prenguel'dimoni;
 Jesu-Christ baix li parlá:
 Ves finir ton monopolí.
 Los restans may entengueren
 Lo que Jesus va parlar;
 Pensar podeu li dolia,
 Quand Judas se va penjar.

Quand Judas s'en fou anat,
 Jesu-Christ feu un sermo:
 Tingau pau entre vosaltres,
 No y aja jamay rencor;
 Lo que lo mes petit vulla,
 Lo gran també ho voldrá,

Que jo pregaré mon Pare ,
Vos tinga tots de sa ma.

Un poch estaré ab vosaltres ,
Mes tantost m'en aniré ;
Teniu ferma esperança
Qu'al tercer die vindré ;
De Adam la gran cayguda ,
Jo la tinch de reparar ,
Y las ovellas captivas ,
Aniré á rescatar .

Allí hont jo aniré ,
No podeu venir ab mi ,
Que per conservar la Fé
Haveu de restar assí ;
Quand se vindrá la jornada ,
Jo vos vindré á cercar ;
Donaré-vos una vida
Que per sempre durará .

Quand anireu per lo móñ,
 Predicant la santa Fé,
 Dexebles , ab lo meu nom
 Destruireu Llucifer;
 En mostrar-li la Creu mia ,
 Hont me posarán demá ,
 Ahont se vulla que sia ,
 Ab lo meu nóm fugirá.

Contemblem-lo dins del hort ,
 Com estava agenollat ,
 Aguardant la triste mort
 Ab molt gran humilitat ;
 Los Sants Pares y Profetas
 No cessaven de clamar :
 Jesus , pus lo tems se acosta ,
 Veniu-nos á llibertar .

A la tercera oracio
 Que va fer lo Fill de Deu ,

Lo calzer de Passió
 Aportá-li Sant Miquel :
 Acceptau-lo Jesus Deu ,
 Quest calzer ha de passar ,
 Vostra divina persona ,
 Si al mon voleu salvar .

Après aver acceptat
 Lo calzer de passió ,
 Se girá á sos Dexebles ,
 Que dormien de tristor :
 Esta nit , los meus Dexebles ,
 Me volieu ajudar ;
 Ara solament un' hora
 Ab mi no podeu vetllar .

Despertau's los meus Dexebles ,
 Y direm oracions ,
 Que Deu nos do paciencia
 En nostres tribulacions ;

L'enemich del Fill del Home
 Esta nit no dormirá,
 Aguardant qu'al Fill del Home,
 Vagen prest crucificar.

L'enemich may ha sabut,
 Ni entés perfetament,
 Que jo sie la virtut
 Del Pare omnipotent;
 Ni entendrá lo misteri
 De la Santa Trinitat,
 Fins quel'desdixtat Dexeble
 Falsament m'aura bezat.

Ja s'acostan las tenebras,
 Pere, anem non aviat,
 Que ja sento las cadenas
 Ab que tinch de ser lligat;
 Qui tindrà cultells ni dagas,
 Ja las pot ben amagar,

Perque tots son gent de armas
 Los quim'venen á cercar.

Llavors Judas arribá,
 Y los Jueus ab grans crits ;
 Comença Jesus parlar :
 Que cercau , los meus amichs ?
 Ells llavors cauhen en terra ,
 En sentir Jesus parlar ,
 Fins que á Jesus plagué ,
 Ningú d'ells se va alçar.

Diumenge era ab vosaltres ,
 Y me fereu molt honor ;
 Ara veniu tots ab armas ,
 Com si fos un malfactor ;
 Ell los diu : veniu me á prendre ,
 Queus ne dono llibertat ,
 Y tindrán si profecias
 Del que está profetizat.

Llavors Judas lo bezá
 A la galta preciosa,
 Promptament se va acostar
 Aquella gent rabiosa;
 Llavors lo beneyt Sant Pere,
 Volguel's fer tornaratrás,
 Y va tallar un'orella
 A un criat de Caifás.

Torna lo teu cultell, Pere,
 En son lloch acostumat;
 Qui de cultell feriria,
 De cultell será nafrat.
 En tocant Jesus l'orella,
 Prestament lo va curar;
 Quand veren semblant misteri,
 Mes ells se van indignar.

En casa d'Annas portáren
 A Jesus près y lligat,

Perque l'anyada passada
 Tenial' pontificat;
 Dintre de una gran sala,
 Part de la nit va passar
 Christo, ab las mans lligadas,
 Arrimat en un pilar.

Diu Sant Pere á Sant Joan,
 Seguiam á Jesu-Christ,
 Ara non's conexerán,
 Perqu'es escura la nit;
 Dedins de aquella sala
 Los dos junts s'en van entrar,
 Perque Sant Joan de casa
 Era molt familiar.

Quand Sant Pere va sentir
 Maltractaven son Senyor,
 La sirventa li va exir
 Dient : tu ets d'est malfactor ?

Nol'conech , digué Sant Pere,
 Innocent me fas tornar;
 Dict-te que ets Galileo ,
 Jot'conech ab lo parlar.

La sirventa may callava ,
 Perque es cap de pecat ,
 Dich-te que tu ets dexeble
 D'aquell endemoniat?
 Nol'conech , digué Sant Pere ,
 Innocent me fas tornar ;
 Dich-te que ets Galileo ,
 Conex-te ab lo parlar.

Respon un criat de casa ,
 Servidor del sacerdot ,
 Aquest persegui á Malcos ,
 Quand erem dintre del hort.
 Nol'conech , digué Sant Pere ,
 Ab jurament affirmá :

Tant prest com la fé li falta,
 Lo gall se posa á cantar.

Jesus mirá á Sant Pere,
 Quand lo gall agué cantat;
 Prestament hisque de casa,
 A plorar lo seu pecat.
 Diu la Santa Escriptura ,
 Qu'es cosa de contemplar ,
 Qu'els ulls de la sua cara
 Parexian una mar.

Humilment ne respongué
 Jesu-Christ á dit pontifice:
 Degas ? perque m'interrogas
 De mos costums y doctrina ?
 A los de la sinagoga ,
 Devant tots he predicat;
 Interroga tot lo pople ,
 Quet' dira la veritat.

Llavors lo Malcos ingrat,
 Olvidat del benifici,
 Un bofet li va pellar,
 Diu : axí parles al Pontifice?
 Portant ne la ma armada,
 Fortament li va pellar
 En aquella cara sagrada
 Quel's Angels gustan mirar.

Respongué molt humilment
 Jesu-Christ á tal criat:
 Si mal parlo al Pontifice,
 Digues en queh' pecat?
 Y si bé, perque me pegas
 Sens trobar en mi error?
 Contemplem com maltractaven
 A Jesus nostre Senyor.

Lo divendres ans del die,
 Portan Jesus á Pilat,

Perque era president
 Del Emperador creat;
 Llavors en aquella hora
 Que l'hagué interrogat ,
 L'enviá al Rey Herodes ,
 Ques'trobava en la ciutat.

Quand Herodes lo vegé,
 Digué als cavallers seus :
 Per cert, trobo gran plaher
 Veurer al rey de Jueus ;
 Mirau quant bé m'ha servit
 Lo Senyor de Pons-Pilat ;
 Erem los dos enemichs ,
 Ara cobram amistad.

Herodes lo preguntava ,
 Mes Jesus no respongué ;
 Y vehent no li parlava ,
 Molt admirat estigué ,

Dient : que pot ser la causa
 Que Jesus no m'ha parlat ?
 Era perqu'l rey Herodes
 Era excomunicat.

Herodes , per menysprear-lo ,
 Tot de blanch lo feu vestir :
 A casa de Pilat tornau-lo ,
 Puix á mi res no vol dir ;
 Jo no sé la causa sua ,
 Ell ab mi no ha parlat ;
 Digau-li las mans le bezo ,
 Per la nova amistat.

Los Jueus altra vegada
 Prengueren al Fill de Deu ;
 Devant de Pilat cridaven :
 Muyre ! muyre ! vage en creu !
 Crucificau-lo vosaltres ,
 Los respongué Pons-Pilat ,

Perque per las escripturas,
Jo tal lley may he trobat.

Pons-Pilat li preguntava :
Digues? ets Rey dels Jueus?
Jesu-Christ li responia :
Ja queu dius , perque no creus?
Aço no es lo meu regne ,
Ni may le administrat.
Dicte qu'ets Rey de Judea ,
Diu Pilat en veritat.

Diu Pilat : no li veig causa
Que sie causa de mort ;
Si ell vos ha fet agravi ,
Jol'faré açotar molt fort ;
Pensant que axí estaria
Lo poble acontentat ;
Pero ells ab crits cridaven :
Que sie crucificat !

Ab gran furia açotaren
 Los Jueus al Fill de Deu ,
 Cinc mil açots li pegaren
 Ab diferens instrumens ;
 Tot lo cos li maltractaren
 Per pagar nostre pecat :
 Plorem com plorá Sant Pere ,
 Quand lo gall agué cantat.

Pus que Rey es aquest home ,
 Axi diuhen los Rabius ,
 Façam-li una corona
 De puntas de junchs marins ;
 Y dos de la sinagoga
 Sen anaren al mercat ,
 A comprar-li la corona
 Per posar al seu sant cap .

Quand tingueren la corona
 Al sant cap molt fort ficada ,

Per affligir sa persona,
 Ab bastons l'han apretada ;
 La cara li han tapada,
 Saludant ab deshonor ,
 De setanta dos espinas
 Coronaren al Senyor.

Molt dolia á Pons-Pilat
 Quel'bon Jesus prengues mort ,
 Perçol'trau á la finestra
 Para rebrer un conort ,
 Dient : veus assí lo home
 Que m'haveu encomenat ;
 Y mirau entre vosaltres
 Si será prou castigat.

Quand Pilat sentí las gens
 Que cridaven : Tolle ! tolle !
 Digué : cert sou innocents
 De fer morir aquest home ;
 Puix que vostre lley ordena

Que un sie llibertat,
Allibertem á Jesus,
Sentenciem Barrabas.

Dexa estar á Barrabas,
Tot lo poble respongué,
Crucifica aquex home,
Que molt al poble convé.
Muyre donchs aquest mal home,
Per evitar un exces,
Diu Pilat, no li veig causa,
Ni abasta son proces.

Dos testimonis cercaren
Falsos, per testificar,
Perque Pilat á las horas
Lo hagues de condemnar;
Pero quand veu la mentida,
Aygua vol per las mans,
Dient: jo no tinch la culpa,
Sie sobre vostres sanchs.

Ab gran furia cridaren
 Tots los Jueus ab un crit :
 Vinga ja sobre nosaltres
 La sang de aquest inich !
 Y no sols sobre nosaltres,
 Nostres fills volem posar ;
 Condemna prest aquex home ,
 Quel'volem crucificar !

Lo endemá era festa ;
 Molt tardava als Jueus
 Que la sentencia fos dada ,
 Per carregar-li la creu ;
 Essent ella tant pesada ,
 Temeren no defallis ,
 Co es que caygues en terra ,
 O que per al cami moris .

Quand los mals Jueus van veurer
 Que rossegava la creu ,
 Feren-li posar derrera

A tal Simon Cireneu ;
 No per pietat alguna
 De voler-li ajudar ,
 Sino per temor tenian
 Que no y pogues arribar.

En lo carrer d'Amargura
 Vostre mare os encontrá ;
 Plena de molt gran tristura ,
 Prestament vos abraçá ;
 Ningú d'ells la va tocar ,
 Per ser voluntat del Senyor ;
 Caminant al mont Calvari ,
 Sentireu molt gran dolor.

Quand allí fonch arribat ,
 Aquella gent inhumana
 Prestament l'an despullat
 De la robe que portava ;
 La sanch de nou li brollava ,
 Qu'exia per tot lo cos ;

Y los sayons prest jugareir
Sobre del vestit las sorts.

Després de haverlo clavat
En la preciosa creu,
Los Jueus, tots á la una,
Li feyen burla y menyspreu;
Perço vos al vostre pare
Los aveu encomenat,
Quel's tinga misericordia
Y perdone llur pecat.

Sobre de la creu posaren,
Axí ho volgué Pilat,
La causa de vostre agravi,
Ab aquell titol honrat;
De tres llenguas es dictat,
Que axí tots l'entendrem,
Dient lo qu'el'titol dèyha:
Nazaret Rey de Jueus.

No pogué ser ocultat

En vos lo divi amor,
 Perdonant en aquell lladre,
 Queu's confessá per Senyor;
 Perdonant lo que devia
 Y tot altre seu pecat,
 Perque á la vostre dreta
 En creu estava posat.

A vostre mare diguéreu:
 Aqui teniu vostre fill;
 A Sant Joan la donáreu,
 Com á clar y net espill;
 Sant Joan la pren per mare,
 Puix Jesus ho ha manat:
 Qui may semblants cambis veren
 En tems tant abreviat.

Quand Jesus se veu clavat
 Y obert tot lo seu cos,
 Está clamant al seu pare
 Li done algun socos,

Puix que ell mort per amors;
 A beurer ha demanat,
 Portant-li fel y vinagre;
 Nol'vol quand lo ha gustat.

Consommatum est, exclama
 Jesu-Christ nostre Senyor,
 Quand la mort se acercava,
 Tractant-lo ab gran rigor;
 Complit ha las profecias
 Que d'ell estava parlat,
 Sens faltar una paraula
 Del que Deu té ordenat.

Be sabem perfetament
 Que al infern devallá,
 Y deslliurá los Sants Pares;
 De allí sel's ne portá,
 Donant-los la sua vista
 De gloria ab complement;

Aná veurer á sa mare
Ab est accompanyament.

Perdonau nostre pecat,
Jesu-Christ nostre Senyor,
Si en res avem errat
De la vostre passió;
Y l'humil verge Maria,
Ella n's vulla ajudar,
Y Sant Jaume de Galicia
Para tots vulla pregar.

Jesu-Christ la passió vostre,
Tots la devem contemplar,
Y plorar com feu Sant Pere,
Quand senti lo gall cantar.

FI.

